

formelt kan det for saa vidt være det samme, idet der dog er Udgang til at tage Studentereksamen ved den; det er jo faktisk en Realskole med Latinklasser. Men selv om der formelt ikke forandres noget i Skolens Stilling, finder Mindretallet, at det er urigtigt, at samtidig med, at Flertallet ellers stadig har fastholdt, at vi burde se at komme til en Reduktion af de lærde Skolers Antal, skulle vi nu gaa hen og gøre om, hvad vi i sin Tid gjorde, og gøre en af de i sin Tid nedlagte Skoler til en virkelig lærd Skole med Rang og Sæde mellem disse.

Forslagene under Nr. 9 og 14 angaa Kvinder som Lærerinder og Lærlinge. Med Hensyn til Nr. 9 kan Mindretallet ikke erkende, at der skulde være noget urigtigt eller noget som helst betænkeligt i, at en Kvinde, der har taget en Eksamen, Magisterkonferens eller Skoleembedsksamen, skulde ved paatommende Vejledning kunne findes værdig til at beklæde Lærerpladsen i en lærd Skole. Jeg ser ikke, at hverken Adjunkter eller Rectorer behøve, hvis dette Forslag vedtages, at frygte for nogen Invasion, at nu rykke Kvinderne ind, besætte alle Pladserne og sætte Mændene paa Døren. Det ligger jo altid i den højtærede Kultusministers Haand, i hvor høj Grad han vil benytte denne Bestemmelse; for hver eneste Embedsbesættelse, der er Tale om, ligger det i hans Haand. Men vi finde det naturligt og stemmende med adskillige andre Vedtagelser af det høje Ting i den senere Tid at sige: Den Kvinde, som ellers opfylder Fordringerne til at kunne beklæde Lærerembedet ved de lærde Skoler, bør ikke udelukkes derfra alene af den Grund, at hun er Kvinde og ikke Mand. Bestemmelsen om kvindelige Lærlinge finder Mindretallet ligeledes er saa billig og rimelig som muligt, og i den Retning stod jo Flertallet i Fjor paa samme Standpunkt som Mindretallet i Mar. I den Betænkning, der i Fjor afgaves af Vønningsudvalget, har Flertallet — indbefattende ogsaa den anden Side af Oppositionen — stillet ganske det samme Forslag som Mindretallet i Mar, altsaa, at kvindelige Lærlinge skulde have Udgang til Optagelse og Undervisning i de lærde Skoler.

Idet jeg jaaledes ganske særlig anbefaler vort Vændingsforslag under Nr. 16 som Hovedsagen og Livsnerven her, skal jeg tillige paa ny henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa de andre Vændingsforslag, nemlig Nr. 12, angaaende Antallet af Lærere, Nr. 13, angaaende det Antal Timer, som en Adjunkt skal være forpligtet til at læse, før det berettiger til Ekstrabetaling; endvidere Nr. 1, 13 og 15 om Rønne Realskole og Nr. 9 og 14 om kvindelige Lærerinder og

Lærlinge, idet Mindretallet føler sig overbevist om, at samtlige disse Vændingsforslag ere naturlige og retfærdige, ligesom de i væsentlig Grad havde Samstemning fra alle Medlemmer her i Tinget i Fjor.

Scharling: For saa vidt der spørges, om det nu foreliggende Lovforslag, naar det bliver gennemført i den Skikkelse, som det fra Flertallets Side foreligger, vil fyldestgøre det Krav til en Vønningsreform for de lærde Skoler, som oftere er kommet til Orde her i Salen, og som fra forskellige Sider er bleven anerkendt berettiget, tror jeg, man maa svare: nej. Hvad der nemlig er blevet gjort gældende, og efter min Mening med Følge, er, at Vønningsloven af 1855 hvilede paa Forudsætninger, som faktisk ikke længere ere til Stede. Man gif den Gang ud fra, at en stor Del af Lærerne ved de lærde Skoler kun midlertidig fungerede som saadanne, for derefter at gaa over i andre Livsstillinger, og at det nærmest kun var Filologerne som saadanne, der betragtede Lærerstillingen som en blivende Livsstilling, og efter denne Betragtning var da det Antal Pladser, der var for Overlærere og Rectorer, ret fyldestgørende til at tilfredsstille disse blivende Lærerekræfters passende Avancement. Nu derimod er Forholdet et andet, idet de allerfleste af dem, der ansættes som Adjunkter, betragte Lærergerningen som en blivende Livsvirkomhed, og Kravene gaa derfor ogsaa ud paa, at Vønningen for de lærde Skolers Lærere burde fastsættes saaledes, at de, der gif den Vej, havde Udfigt til, at naa i det væsentlige lignende Livsvilkår som andre Embedsmænd, hvis hele Uddannelse maa siges at staa i Linie med den Uddannelse, man kræver af Lærerne ved de lærde Skoler. Fra dette Synspunkt kan jeg altsaa ikke finde det foreliggende Lovforslag, som det nu vil træde ud i Livet, ganske fyldestgørende. Men gaar man ud fra et noget andet Synspunkt, og betragter det kun som en Vønningsrevision, kan jeg ikke se rettere, end at Lovforslaget fra dette mere bestedne Synspunkt i det hele kan betragtes som nogenlunde tilfredsstillende. Deraf følger da imidlertid ogsaa efter min Formening, at det vil være urigtigt til dette Lovforslag at knytte de Fordringer, som det Mindretal gør, for hvilket den sidste ærede Tale (E. Sørensen) er Ordfører, nemlig at det hele Lovforslag skulde gøres afhængigt af en samtidig Reform af Undervisningen i de lærde Skoler. Derjom der virkelig var Tale om en fuldstændig Organisationslov, om en Vønnings-